

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Contractus Censvales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

CONSECRATIO PRÆLATORUM.

Ad secundum. Infra tres menses, alias ad fructuum perceptorum restitucionem tenentur, & si ultra alios tres menses, ipso jure suis Ecclesiis sint privati. Cōcil. Trid. ss. 7. c. 9. de reform. c. quoniam, 75. distinet. sed an hoc tempus currat à die electionis, vel confirmationis, vide Sylv. loc. citato §. 3. num. 4. Fallit hoc in prælato impedito, accusato, inquisito, seu denunciato, etiam ex culpa sua, quia huic non currit tempus, Staph. de lit. grat. fol. 124. n. 6. & interim non dicuntur vacare beneficia, quæ prius possidebat, quæ tunc censentur vacare, quando fuerit accepta possessio, idem ibidem, n. 8. facit c. quia diversitatem, de concess. prab. c. cum iunctis, §. cum verò, de elect.

Ad tertium. Vide eund. loc. cit. §. 1. de consuetudine. Hodie tam Archiepiscopi, quam Episcopi consecrantur ubique in eis liber; sed profectò optimum esset si practicaretur sic. Con. loco citato.

CONTRACTUS CENSVALES.

SUMMARIUM.

- 1 *Quæ conditiones requirantur ad contractus censuales.*
- 2 *An possit ponи census in re stabili, non fructificantि valorem census.*
- 3 *An si licitus contractus ad gaudendum.*
- 4 *An super requam is non habet, qui numeros accipit.*
- 5 *An coarctando tempus, tam ut non possit quis redimere rem censuatam in trahit annos, quam ut elapsis tot annis non possit amplius, sed cadit in solutum.*
- 6 *An huius contractus sit locus in iure proti-*

- miseos.*
- 7 *An venditor census possit vendere rem censuatam sine consensu illius, cui censuavit.*
 - 8 *An census ad vitam sit licitus.*
 - 9 *An possit exigi census per tertias, vel simul.*
 - 10 *An, & quando census presumatur perpetuus sive redimibilis.*
 - 11 *An liceat emere hospitalitiam militum, quod vulgo allogiamento vocatur, valens 38. aureos pro 28. aureis.*

AD primum. Præmittendo primò dicto, quod annuus census est duplex, perpetuus, & temporaneus. Covar. lib. 3. c. 7. n. 1. var. resol. & Nav. c. 1. 14 q. 3. & in Manuali c. 17. n. 232. Secundò, quod anuuus census perpetuus possit constitui vel unus pro vigesimo, gl. in Auhent. perpetua, & ibi Salic. Ang. Fulgosius, de Cast. C. de sacros. Eccl. vel unus pro 50. vel unus pro 15. & Cov. loc. cit. c. 9. n. 3. & 4. quod nō possit constitui certa regula super hoc; stante locorum & temporum varietate, prout dicam in ver. emptio, sed secundum fertilitatem vel sterilitatem prædiorum; Tiraquel. de utroque retract. §. 1. gl. 6. an. 1. & infra, & dico quod ad censem annum redimibilem requiruntur multæ conditiones, juxta Bullam Pii V. sub datum Romæ anno 1568. 14. Kalendas Februarii, relatum à Navar. cap. 17. num. 234. ubi explicantur tredecim conditiones: sed ista Bulla hodie videtur non obligare quoad omnes illas conditiones, quod probatur. Primò, quia oppositum fuit factum, ipso Papa sciente, & tolerante, quando Princeps præcepit aliquid in aliqua lege, & postea fit oppo-

oppositum, vel non observatur eo sciente, lex illa validè non recipitur, nec est in viridi observantia, & sic non obligat. Abb. & Innoc. in cap. 1. de treng. & pace, num. 4. & in cap. in aliquibus, n. 8. & 9. de decim. Sylv. in ver. lex, §. 6. prope finem. Ang. in verb. Consuetudo, §. 10. Covar. loc. cit. cap. 13. n. 4. & in lib. 7. cap. 16. gl. in Clem statutum, in ver. consuetudine, de elec. vide Iser. in prelud. fendorum, n. 40. licet remissivè, & lex, quæ non usu recepta non ligat, §. leges, 4. distinct. & ibi Gemin. Navar. in cap. placuit, n. 4. de pœnit. distinct. 1. imò excusat etiam à peccato, quando aliqua constitutio facta à Papa, non fuit usu recepta, ipso Papa sciente, & tolerante, Jason in l. rem novam n. 7. de judic. vide Gemin. & alios in cap. generali, ver. in fine glossæ, in eo quod, de elec. lib. 6. & ibi Gloff in ver. inhibemus. Secundò, quia Papa Greg. XIII, fecit aliam Bullam super materia contractuum censualium, editam Aano 1574. pro reno Siciliæ ultra Farum, ubi ponit quatuor conditions sufficere. Primam, ut servetur Bulla Nic. V. quæ est centenaria constitutione servata. Secundam, ut in emptione censu hujsmodi fiat expressa mentio rerum certarum, super quibus expressè constituitur census, deinde fiat mentio omnium bonorum venditoris. Tertiam, ut facultas redimendi remaneat perpetua ipsi venditori, quandocunque, & nullo modo restringatur. Quartam, ut omnes abusus, qui constitutioni Nic. V. adversantur, tollantur è medio; & sic in summa habes, quod tres conditions sunt de essentia hujs contractus. Prima, ut fiat super re certa stabili, cum gene-

rali omnium bonorum, & personæ ipsius venditoris. Chassan. in consuetudinibus Burgund. titulo de cens. §. 11. titulo 4. Foller. super Bulla Nic. V. in ver. hujsmodi censualia n. 38. Secunda conditio, ut addatur pactum de retrovendendo quandocunque. Tertia, ut annuus census non excedat decimam partem pretii principalis. Sed dices: Bulla Gregor. est localis; ergo non dat formam universalem. Respondetur, quod clatum est, contractum licitum in uno loco, esse licitum in alio; sed contractus per Bullam Nic. V. est licitus, & servatur hodie, & approbat per Bullam Greg. VIII. ergo dat formam universalem. Præterea, quia constitutio unius regionis potest imitari in alia, prout habetur in Diaz pract. Crim. Can. cap. 136. & Gom. in cap. si annum. num. 44. & 45. de judic. lib. 6. & sic passim videimus hodie observati, & consuetudo vicini loci est attendenda, Boer. decis. 269. num. 9. cap. Catholica, 11. distinct. c. 1. c. illa, c. de his, 11. dist. & ita etiam potest respondeti ad Extravag. Martini V. & Calixti III. sub tit. de empt. & vendit. hoc etiam videtur tangere Nav. in Con. de usu. notab. 6. q. 4. n. 105. ver. omessa, n. 108. ver. 2. & 3. hoc dicit clarissime quod non obligat contratio usi, vel non in tertis non subiectis Papæ.

Ad secundum. Respondetur affirmativè, modò apponatur obligatio omnium bonorum, & personæ ipsius venditoris. Sylvest. in ver. usura, 12. §. 12. ver. 4. Covar. loc. cit. cap. 7. numero 5. & 8. Sot. lib. 6. q. 5. artic. 1. col. 3. de just. & jure. Medina in C. de restitu. tit. de cens. redimibili, col. 5. ubi isti Doct. etiam dicunt, quod

Q. 2 an-

annus census potest etiam vendi, & emi super rebus incertis, & indefinitis, nempe, super quibuscumque rebus, quas venditor seu possidet, seu possidebit, & ratio ipsorum est, quia obligatio praecipue fundatur in persona, & quia bona futura possunt vendi, neque obligari. Guid Pap. q. 21, vide Rodoan. de reb. Eccl. non alien. q. 17. n. 41. & infra, & licet haec doctrina vera sit, ubi Extravag. Pif V. non est usu recepta, putam Regno, & locis Papae non subjectis, tamen ubi est in viridi obseruantia, putam in statu ecclesiastico, obligari, & sic, si res supra quam est positus census periret in totum, vel in parte, fieri debet diminutio census, vel in totum, vel in partem, ita Navar. in c. si saneraveris, notab. 22. num. 76. & num. 95. & census constitutus super rebus indefinitis, putam super omnibus bonis, non vallet, ibidem, questio, 20. num. 115. imo per hanc Bullam non potest fieri oblatio in forma Camere, quando venditur census, ibidem quest. 20. num. 116.

Ad tertium. Respondeo, me videte huc duo contrariae. Primum, hunc contractum fieri indifferenter Neap. a personis timotatis, & ubi sunt tot Patres doctissimi, atque pii. Secundum, video Doctores, & Concionatores exclamationes contractum hujusmodi non licere: tamen quidquid sit, mihi videtur licere, si serventur quae dicta sunt superius, & probatur exemplo. Si Titius habens palatum valens decem millia aureorum, & pro centu locatur singulis annis quingentis aureis, si mercator dat Titio decem millia, vel octo, & ipse possidet palatum interim, clarum est, hic adesse

contractum venditionis ex una parte, & emptionis ex altera: ergo non video cur hoc fieri nequeat. Si dices, palatum non fructificat tantum, quantum ille mercator dat, diec, quod si censuari solet quingenium, & emens emeret quinque pro centenario, quin possit minus vendi, & emi, ut annuit Covar. loc. cit. ver. non obserbit, dum explicat verbal innocentii contra Sylvest. & alios Doct. a se ciratos, & exemplificat in domo; & sic cum ebserventur conditions illae tres, clarum est, licere, cum ille, qui vendit accipiens decem millia gaudet fructibus illorum, ratione census palati, quod vendit, ille vero qui retinet palatum, gaudet usu palati, quod emit, quod jure fieri potest, imo Covar. Medin. & Flor. Theol. in 4. sent. tract. de censib. art. 5. concl. 2. dicunt annum censem posse constitui laboribus particulatis personae, & cet non habeat bona stabilia, quod ego non affirmarem, ita faciliter faciunt pro hoc contractu, quae dicit Covar. loc. cit. c. 4. n. 6. ver. 8. & Navar. in c. si saneraveris, 14. q. 3. n. 129. & 81. notab. 2. & num. 53. in com. de usur. notab. 22. n. 81. & 85. dicit non licere, & cons. 21. n. 2. de empt. & vend. dicet idem.

Ad quartum. Solet fieri quidam contractus, & maximè in terris maritimis, qui indiget aliqua pecuniae quantitate, & non habet stabile, super quo possit constituer censem, accepit pecuniam super barca alterius, dicens: Des mihi centum, & ego respondebo tibi singulis annis, & mensibus, id quod illa barca solet respondere cuicunque ponenti super illa tot pecunias singulis mensibus

stus, seu annis. Hunc casum esse illicium patet apud omnes, Navar. cap. 17. num. 229. Angel. in ver. usura, 1. §. 71. in ver. usura, 5. num. 8. Armil. eo. ver. num. 18. Sylvest. in ver. societas, 7. §. 9. art. 3. Sot. lib. 6. q. 13. art. 1. concl. 3. Conc. provin. Consentin. sicc. ult. c. de usur. & Navare. tract. de usur. notab. num. 36. dicit, quod si quis solùm in se recipit periculum, non ideo dominium transit in ipsum.

Urget quis, nonne fidejussor potest aliquid accipere ab eo, pro quo fide jubet? prout est in fidejussoribus bancorum, & hoc periculo, ne ipsum bancum fallatur. Ad hoc respondeatur primò, verum esse, Sylvest. in ver. si fidejussor, §. fin. Cajet. 2. 2. q. 78. art. 2. ad 4. argum. Covar. loc. cit. cap. 2. num 5. tamen non intervenit mutuum, prout hic, & sic erit usura. Dices, adeo periculum, ut quia si barca patietur naufragium, mutuans amittit premium principale. Ad hoc respondeatur, non sufficere tollere periculum quod possibile est pati in re aliena, sed opus est, ut res, super qua capitur pecunia, sit fructuosa, & sit in re tum natura, prout Covar. & Flor. Theol. loc. cit. & sic à primo ad ultimum hoc non licet, vide Sot. lib. 6. q. 2. art. 1. Sylvest. in verb. contractus, num. 5. §. 4. Ang. eod. verb. §. 7. & ratio diversitatis est, quia fidejussor fundat suam fiduciionem super banco, quod habet ille, pro quo fidejubet; recipiens vero pecuniam super barca videtur accipere super vento.

Ad quintum, quoad primam partem, videlicet, si quis emat annuus censum à

Titio, cum hac clausula, ut infra quatuor, vel decem annos non redimatur, remaneat census perpetuus, viderit non posse fieri, esseque contractum usurarium, hoc patet ultra Sylvest. in ver. usura, 2. §. 15. ver. 3. & per Bullas sumorum Pontificum, Nicol. V. Martini V. Pii V. & Gregor. XIII. ubi habetur, clausulam essentialē hujus contractus esse præcipuum, ut remaneat facultas ipsi venditori red mendi quandocumque, tamen prima opinio, quod posset fieri, est Sot. lib. 6. q. 5. art. ult. concl. 3. ubi dicit, quod census quo minus est redimibilis, eo est justior. Idem affirmit Nav. cap. 17. num. 248. verific. nec etiam est necesse, Meditta, & alii, loc. cit. Covar. loc. cit. c. 8. num. 7. Secunda opinio est Covar. loc. cit. ubi dicit tria. Primum, contractum hujusmodi non esse usurarium. Secundum, etiam si apponatur illa clausula, remanere facultatem red mendi venditori quandocumque, etiam elapsō tempore coactato. Tertium, quod pro utriusque his dictis fuerit in Granaten si prætorio communī calculo conclusum. Tertia opinio est Sylvest. loc. cit. & in audita Ros. casu. 31. & 36. & aliorum, quos citat Covar. loco cit. nempe, quod nullo pacto liceat. Ratio est, quia potius est pignoratio, quam venditio, & pignorationem quae continetur in prædictis Bullis, conclusivè sentiendum est cum Covar. ut patet ex rationibus ab ipsis allegatis, Abb. in c. ad nostram, de emp. & vend. casu 3. & in c. illa nos, de pignor. Navar. in d. c. 66. ubi dicit facultatem red mendi non tolli etiam centenaria præscriptione quoad secundam partem. Navar.

Q;

loc.

loco cit. & Sot. dicunt licere, & posse fieri. Covar. *loco cit. num. ult.* dicit licere, sed non debere fieri. Ego censeo cum Covar. eo vel maximè, quando sit aliqua conjectura, quòd emptor hoc nō facit aliqua fraude, ut quia vult impinguare, seu extorcare fundum, vel aptate dominum, ut possit eo, vel ea frui per quinque vel sex annos, cum antea fuerit quodammodo sterilis vel propemodum inhabitabilis. Sylvest. ver. *usura*, 2. §. 15. ver. 3. Ang. ver. *usura*, 1. §. 67. Medina *C. de restitu. tit. de cens. redim. c. penult.* Dicit quis, obstant Bullæ tot Pontificum, quibus asseritur debere derelinqui venditorem in libertate redimendi quandocunque: respondetur, hoc non obstat, ut præfati Doctores optimè respondent, nec Bulla Pii V. circa hoc est usus recepta, prout dixi *sup. §. 1.*

Ad sextum respondetur. Primo, quod si census emphyteuticus esset temporaneus, non est locus retractui, sive juri conguo, Tiraque. lib. 1. *de retract.* §. 33. *gloss. unica.* Secundo, nec in censu perpetuo, vel emphyteusi perpetua, nisi fiat in fraudem Constitutionis *Sancimus, de jure protimus.* Affl. *decis.* 32. imo nec quando vel census vel emphyteusi perpetuus daretur cum pacto redimendi. Tertium, sed hoc non placet Covar. loc. cit. c. 2. num. 3. ubi dicit, quòd quando daretur cum pacto redimendi, & censiui perpetuo daretur locus retractui; ratio est, quia res vicini de venit ad extraneos, imo ipse censet etiam in emphyteusi perpetua dari locum juri conguo. Ratio sua est, quia datio in emphyteusim, est quædam alienatio, *l. ult. C. de reb. alien.*

non alien. l. i. ff. si ager, vel. & hoc mihi placet, alioquin daretur via apertissima defraudandi vicinum actione juris congiui, palliando contractus sub specie contractus emphyteutici, vel censualis. Sed ex hoc oritur dubium, an ex hoc contractu census perpetui, vel redimibilis, vel non, vel emphyteusi perpetuae, debeatur laudem Ecclesiæ? Et videatur quod sic, per eandem rationem, prout Sylvest. in ver. *Emphyteusis*, §. 21. *nu.* 28. pet multa dicta determinat, imo magis debet solvere laudem, qui facit contractum censualem perpetuum, quam qui emphyteuticum perpetuum, quia si ille non solverit per mille annos, non cadit à jure contractus: sed hic si non solverit trenni privatis, & biennio Ecclesiæ, cadit à jure suo. *l. 2. C. de jure emphyt. c. ult. de locat. gl. in cap. constitutus, de relig. dom. Covar. lib. 3. c. 7. n. 1. var. resol. Sot. lib. 6. q. 2. art. 1. de inst. & jur. & Navar. in c. si feneraveris, nu. 63.* dicit quòd non, & Caputaq. dec. 17. dicit, quòd imponens censum super domo, & obligans, & hypothecans bona pro evictione, quòd cadat à tota domo, & ita dicit fuisse tentum in Rota die 16. Novembri 1551. quod nota pro accipientibus censum super bonis Ecclesiæ sine consensu beneficiati: nam cadunt in commissum, sive in caducitatem. vide Jason. in l. 1. num. 49. ver. nam inter contractum de jure emphyt. & Car. Alex. in *praludius feud. in fi. col. 15.*

Ad septimum. Titius emit à Sempronio fundum, cum pacto de retrovendendo, deinde Sempronius vult vendere in totum hunc fundum, dubitatur, an teneatur

teneatur requirere Titium, ut si is vult illum fundum in totum emere, præferatur cuicunque emere volenti. Et certè Bulla Pii V. claus. sexta id clarè assertit debere fieri his verbis; *Ubi autem vendenda sit res, videlicet censuata, volumus dominum census alius omnibus præferri, ei que denunciari conditiones, quibus vendenda sit, etiam per mensem expectari,* quòd etiam valet quando hic, qui vendit censem, absque translatione dominii in euentem, vellet vendere rem obnoxiam censui, nec valet dicere, quòd ista Bulla non est usu recepta, quia illud valet, quo ad alias conditiones requisitas in contratu censuali, cùm sufficient illæ tres, quas ponebat prius Nic. V. sed quoad alias clausulas est in viridi observantia, & ita etiam tenuit quidam Doctor modernus in publica lectura. Pro hoc faciunt multa. Primum, *l. congnit. & l. prædia. C. de locat. præd. civil. libro undecimo*, ubi probant antiquum conductorem debere præferri novo; Bald. *int. ne cui. C. locati.* Paul. de Castro *in consilio quarto, in primo volumine, & consilio trigesimotertio, eodem volumine*, ubi habet quòd primus conductor per secundum non debet expelli, si antundem offert, & quòd de æquitate semper debet locari eadem res eidem reconductori, vide etiam Romin. *in consilio vigesimotertio, columnma penultima*, ubi idem tenet in emphyteusi, imò idem procedere in gabellariis anni præcedentis, quòd præfertantur novis licitatoribus, si tantundem offerant, quantum novi, Luc. de Pena, *in dicta l. prædia. imò posse cogi gabellarium, qui annis præteritis lucratus est in*

affictu gabellarum, & anno venturo non vult affictare, si non ißvenitur per urbem, qui vellet affictare, ita Boer. decisio. centesima quadragesima septima, Maran, disputat. ob lava, numero quadragesimo. vide Vincent. de Anna sing. 150. & Navar. in cap. si fæneraveris. num. 92. & 127. ubi ponit duas fallentias. Navar. loc. cit. num. 91. & 92.

Ad octavum. Dico, quòd primò census ad vitam (qui vitalitus dicitur) potest fieri, hoc probat Covar. loc. cit. cap. 7. num. 3. ver. item. per l. si ea lege, C. de usur. l. fidei commiss. C. de transact. & in l. spater puellæ. C. de in offic. testam. quibus ratione periculi permititur huc contractū facere, & mortuo emptore extinguitur census, nec solvi debet sors principalis, vide Abb. in disputat. quinta, colum. penul. imò & Doct. in capit. in civitate, de usur. D. Anton. par. 2. tit. 1. c. 8. §. 11. Secundò, in hoc censu non potest fieri emptio ratione pretii taxati in Bullis superioribus, sed plus, minusve secundum temporis brevitatem, seu longitudinem, ut etiam quindecim pro ceterario in lene, Flor. Theol. in 4. sent. tract de cens. art. 4. dub. 2. concl. 1. & 2. & hoc per ea, quæ frequentius accidunt, non potest esse, quòd citius moriatur juvenis, quam senex juxta illud Sapient. c. 4. In brevi expli vii iepora multa: tamen regula est cunctibus ordine, satis tamen si esset deceptio ultra dimidium, daretur actio. l. 2. C. de rescind. ven. per c. 3. de empt. & vend. Quartò, si deceptio erit intra dimidium, in foro interiori teneretur vendens recompensare: Covar. loc. cit.

Ad nonum. An possit exigi census per tertias, ut vulgo dicunt, an totus census in fine

fine anni, & videtur quod non, quia dicuntur annui census, & menstrui, & quibusdam visum est, etiam non licere, quia videtur plus capere, quam decem pro centenario; plus enim valet res matura, quam in acerba, & ad præsens ova, cras pullis sunt meliora: tamen quidquid sit, nihil refert, sive membratim, sive simul census exigatur; ista conclusio est Flor. Theol. loc. cit. art. 6. conclus. 3. & sic videmus passim practicari ubique à piis & doctis viris. Ratio est, quia emptio, & pretium rei venditæ potest dari, vel simul, vel divisim, & sic non obstante objecta, quia etiam non dicuntur solutiones menstruæ, ut notat Greg. XIII. in Bulla Calendarii novi correcti, §. ne vero, ita Navat, in capit. si fæneraveris, 14. q. 3. n. 134.

Ad decimum. Vide Covar. lib. 3. c. 10. col. penul. var. resol.

Ad undecimum. Vide eundem lib. 2. c. 3. n. 4. vers. 5. loc. cit. ubi dicit, quod sic, si aderit litigium, velonus aliquod.

C A N O N I A.

SUMMARIUM.

1. *Quid sit, & an sit annexa Canonica præbenda, & econtra.*
2. *An omnes Canonici debeant habere sacram ordinem.*
3. *An Episcopus possit dispensare cum illegitimo, ut possit habere canonicatum, etiam in Cathedrali.*
4. *An omnino tenentur Canonici esse Sacerdotes.*
5. *Quando habeant vocem in Capitulo*

6. *Quando incipiunt gaudere perceptione fructuum.*
7. *Quando possint optare in Ecclesiis, ubi adest ista consuetudo.*
8. *Quid si unus Canonicus, habens pensionem super Canonicatum suo, & postea vellet consequi alium Canonicatum sine ullo onere, an eo habito, possit sedere, & habere locum in choro ubi prius.*
9. *Quæatas sit necessaria ad Canonicatum consequendum.*
10. *Quid de numero Canonicorum.*
11. *Quid de obligatione.*
12. *An datur ius optandi, si per longum tempus quis non optat.*
13. *Quando incipiatur Canonicus gaudere distributionibus quotidianis.*
14. *An fructus præbenda, seu Canonicatus possit obligari pro debito, vel sequestrari, vel capi.*

Ad primum. Vide quæ dixi in ver. *beneficium*, §. 1. num. 13. sed est sciendum quod Canonice, sive Canonicus significant regularem, quia canon regulam significat, c. 1. d. 3. & primò Canonicī vivebant omnes simul in Canonis cum Episcopo more religiosorum, Sotol. 10. q. 4. art. 3. de just. & iure, hibebant omnia communia, Aug. in c. certa, 12. q. 1. & in c. quatuor, & in c. non dicitis, ibidem. ex quo videmus quantum degeneremus à veteri illo sanctorum Patrum instituto, quia hodie vivimus proptermodum more laicali laxitoribus habenis.

Ad secundum. Prima conclusio, in Ecclesia Cathedrali omnes Canonici tenentur